

ŘÍJEN 2023

GRAFICKÉ NOVINY A TISK | www.ssgbrno.cz

GRANAT

DISCOVER EU

EXKURZE DO PRAHY

ADAPŤÁK

STŘEDNÍ ŠKOLA
GRAFICKÁ BRNO
PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Zdravím všechny čtenáře a čtenářky našeho časopisu!

V novém školním roce je spousta věcí jinak. Kromě nových žáků a žákyň a některých nových učitelů a učitelek tady máme taky nový školní informační systém EduPage, zvaný Eda. Se všemi se postupně sžíváme a trůfám si říct, že už jsme je přijali za své.

Jinak všechno běží jako obvykle. Někteří maturanti/maturantky ještě řeší, který z volitelných předmětů vybrat k maturitě, rozběhly se projekty, jezdí se na odborné exkurze, žáci/žákyně se účastní sportovních a kulturních aktivit apod. Krásný podzim všem!

*Pavla Axmanová
za časopis GRANAT*

G1A

G1B

P1

OT1

KT1

2A

2B

P2

OT2

3A

3B

P3

DISCOVER EU aneb šance objevovat krásky Evropy

DiscoverEU je akce programu Erasmus+, která vám nabízí příležitost cestovat po Evropě, prozkoumat její rozmanitost, dozvědět se více o evropském kulturním dědictví a historii a navázat kontakt s lidmi z celého kontinentu.

Získáte časovou jízdenku, na kterou pak můžete procestovat Evropu, převážně vlakem.

Budete-li vybráni, obdržíte také Evropskou kartu mládeže DiscoverEU, která nabízí celou řadu slev na místní dopravu, kulturní a sportovní akce, vzdělávací aktivity, ubytování a dokonce ji budete moci uplatnit i v restauracích.

Do dalšího kola se můžete přihlásit od 4. října 2023 do 18. října 2023 zde: https://youth.europa.eu/discovereu_cs

K účasti v soutěži musíte splňovat tyto podmínky:

- datum vašeho narození musí spadat do období od 1. ledna 2005 (včetně) do 31. prosince 2005 (včetně)
 - do online přihlášky musíte zadat platné číslo svého občanského průkazu, cestovního pasu nebo pobytové karty
 - musíte být občanem nebo rezidentem* jedné z následujících zemí: členská země
- Poté musíte správně odpovědět na kvízové otázky (tato podmínka neplatí, pokud jste podali přihlášku jako člen skupiny).

Pokud budete vybráni, získáte možnost cestovat po Evropě v období od 1. března 2024 do 31. května 2025 po dobu 1 až 30 dnů.

Motivací k zapojení vám může být reportáž z cesty naší (po pořadí už čtvrté) výherkyně, žákyně 4B Kristýny Hlaváčové.

Mgr. Kateřina Dvořáková

Cesta po Evropě vlakem aneb DiscoverEU

Chtěli byste procestovat sami nebo s přáteli Evropu, vyjít ze své komfortní zóny, navštívit svá vysněná místa a zažít nezapomenutelné léto? Tak neváhejte a přihlaste se do soutěže DiscoverEU.

Že nevíte co DiscoverEU je? DiscoverEU je jedinečná příležitost pro mladé lidi ve věku 18 let, díky které můžete vyhrát jízdenku na vlak, a díky které můžete procestovat Evropu křížem krážem a navštívit tak vaše vysněná místa.

Jmenuji se Kristýna, studuji 4. ročník a minulý rok jsem vyhrála DiscoverEU, který mi změnil život.

Dnes jsem tady, abych vás inspirovala a povyprávěla vám můj příběh o DiscoverEU. Proč jsem se přihlásila do DiscoverEU a jaké je přihlašování? Do DiscoverEU jsem se přihlásila v podzimním kole 2022 a bylo to spíš ze srandý s tím, že nemůžu za žádnou cenu vyhrát, protože se tam každý rok hlásí spousta

lidí. Samozřejmě mě ale také inspirovalo to, že bych mohla cestovat v podstatě úplně zadarmo a navštívit místa, kde jsem ještě nikdy nebyla. No každopádně opak byl pravdou a já vyhrála. Úplně přesně si pamatuji chvíli, kdy jsem se dozvěděla tuhle novinku. Byla jsem ve škole a oznámení o výhře mi přišlo v hodině ekonomiky. Byla jsem v ten moment v šoku, ale zároveň strašně šťastná.

Co se týče přihlašování, je to velice jednoduché. Přihlásit se můžete sami nebo jako skupina maximálně o 5ti lidech. Vyplníte osobní údaje, odpovíte na otázky, na které můžete odpovědi najít na internetu, je tam také jedna tipovací otázka a otázky na vás. Doporučení pro vás: čím dřív se přihlásíte, tím větší šanci máte a také nezapomeňte, že komisi chcete v otázkách na vás zaujmout, aby vás vybrali, ale zároveň se snažte odpovídat pravdivě.

A jaká byla vlastně moje cesta? Cestovala jsem s kamarádkou druhý týden v červenci a během 8 dní jsme navštívily 4 země. Nebudu lhát, cesta byla trochu náročnější a párkrát se něco pokazilo, jako například zrušené vlaky nebo zpoždění, ale i přesto jsme si to užily a bylo to skvělé.

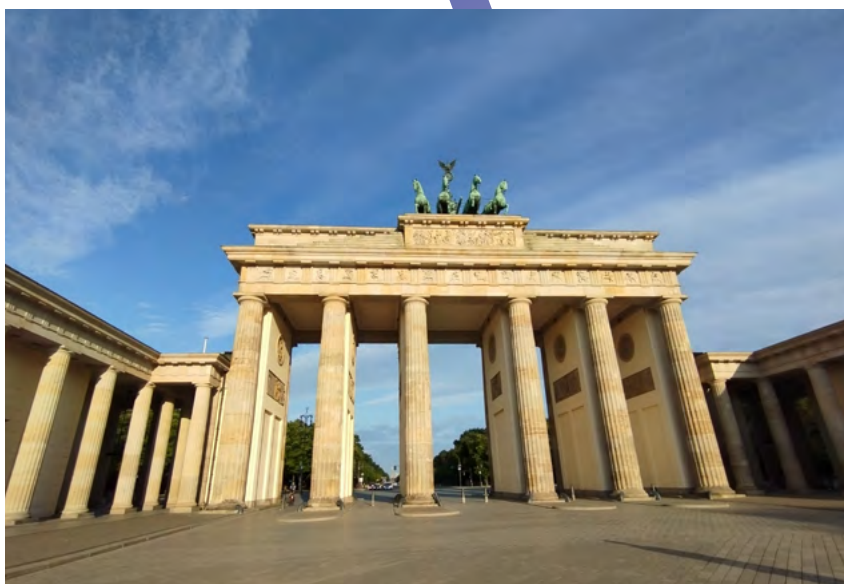
Naše první zastávka byla Barcelona. Cesta nám začínala v Praze, kde vlak hned na nádraží chytl 40 minut zpoždění a my tak nestíhaly další spoj v Drážďanech, naštěstí jsme si našly ale jiný, který jsme jen tak tak stihly a my tak mohly naštěstí

dojet do Barcelony včas dle našeho plánu. Cesta byla sice dlouhá, náročná a vyčerpávající, musely jsme také strávit jednu noc na nádraží v Bernu a do Barcelony jsme dojely až po 2 dnech večer, ale když jsme pak další den ráno vyrazily objevovat krásy města, na všechno to předtím jsme zapomněly. Barcelona je nádherná, úplně jiný svět, lidé jsou tam milí a ty památky... Když jsme viděly Park Güell a Sagradu Familiu, byli jsme uchvácené a nevěřily jsme svým očím. V Barceloně jsme strávily 3 noci.

Poté jsme se vydaly do Paříže, tam jsme sice strávily jen 1 noc, ale můžu vám říct, že to vůbec nevádí, protože jsme stihly všechny důležité známé památky, včetně Eiffelovy věže. V Paříži to popravdě tak veselé nebylo, měly jsme tam z celé cesty snad nejvíc problémů, hlavně s veřejnou dopravou.

Kdybych ale měla mluvit o každém průseru, který se nám stal, tak tu budeme dlouho, že? Tak se posuneme zase dál. Naše další zastávka byl Brusel. V Bruselu jsme byly jen na otočku, bály jsme se, že nestihneme vidět toho moc, ale právě naopak, viděly jsme v podstatě úplně všechno, a tak jsme spokojeně šly zpátky na nádraží, kde jsme měly dokonce ještě nějaký čas, než nám jel vlak do naší poslední destinace a to byl Berlín. Do Berlína jsme jeli nočním vlakem, takže jsme se těšily, že se krásně vyspíme. Jenže vlak byl tak

nacpaný, že se v něm nedalo vůbec hnout a my seděly na zemi u dveří a už jsme si myslely, že budeme opět bez kvalitního spánku. Nakonec se stal zázrak a němečtí průvodčí nám vykouzlili úsměv na tváři. Vlak zastavili na jednom nádraží a problém s přečpaným vlakem se snažili vyřešit a taky že vyřešili. Rozhodli se, že některé cestující pošlou do první třídy, aby se ve vlaku dalo hýbat a hádejte co, ano, byly jsme mezi nimi i my. A sedět v první třídě zadarmo, to chcete. Každopádně do Berlína jsme dojely brzo ráno, původně jsme měly v plánu si tam toho projít víc, ale byly jsme už tak vyčerpáné a všechno nás už tak bolelo, kvůli těžkým krosnám, který jsme tahaly na zádech, že jsme se nakonec rozhodly se projít jen kousek od nádraží a v 9 jet domů.

No a to je vše, 8 dní, 4 země, 4 města, spousta zábavy, novinek, improvizace, minimum spánku a jídla, ale stálo to za to. Díky DiscoverEU jsem navštívila Barcelonu,

kteřou jsem toužila tolik navštívit, vyšla ze své komfortní zóny, poznala nové lidi a otevřela se mi brána do světa. Díky DiscoverEU jsem se také přihlásila na školení od Evropského sboru solidarity v Hradci Králové, kde jsem poznala spoustu úžasných lidí a také jsem mohla navázat spolupráci s Eurodeskem a Evropskou komisí v ČR. A co mám plánu v budoucnosti? Vyzkoušet si další příležitosti od Erasmus+ jako je například výměnný pobyt mládeže nebo dobrovolnictví.

DiscoverEU vám opravdu moc doporučuji a pokud vás můj příběh aspoň trochu zaujal, chtěli byste se do soutěže přihlásit a potřebovali byste poradit, neváhejte se na mě obrátit. Na mém instagramu @kris_tyna_84 můžete najít nějaké fotky z cesty a také se ptát na případné dotazy, ráda vám pomůžu a poradím. Všem zájemcům a budoucím cestovatelům přeji hodně štěstí!

Kristýna Hlaváčová, 4B

Chemie pro život

Extrémně horké letní dny na konci letošních prázdnin jsme s Ninou a Anastázií Čipkovými z OTI strávily v Praze na VŠCHT na 37. Letní škole pro středoškolské pedagogy a studenty středních škol – letos s názvem „Chemie pro život“. Akce je pořádána pro nadané a motivované studenty, kteří se zajímají o chemii a plánují studium na vysoké škole, kde chemii uplatní.

Program byl velmi nabitý. Pro učitele byly připraveny přednášky v Ballingově sálu Národní technické knihovny a dále jsme měli možnost využít nabídku účasti na laboratorním cvičení – pro mě to byla jasná volba – polymerace kaprolaktamu na Silon 6 (podle Otty Wichterleho). Holky si vybíraly z pestré nabídky laboratorních úloh, které si vyzkoušely na různých pracovištích přímo v laboratořích VŠCHT. Také využily možnost diskutovat se zástupci studentské komory senátu VŠCHT.

Děkuji Nině a Stázce, že měly odvahu se akce zúčastnit. Já jsem zavzpomínala na svá studentská léta na VŠCHT a ony získaly cenné zkušenosti a představu o tom, co je případně na vysoké škole čeká.

<https://www.vscht.cz/spoluprace/skoly/pro-zaky/letni-skola>

22.–24. 8. 2023

Ing. Věra Filipská

Říjnový pochodák

Pět odvážných žákyň se vydalo na začátku října do lesů nádherné oblasti Chřiby. Počasí nám přálo, a tak i spaní venku bylo příjemné. Po cestě jsme navštívili zříceninu Cimburk a hrad Buchlov. Krásný, ale náročný první den jsme zakončili u táboráku. Druhý den, už i s puchýři, jsme se přes krásný Velehrad přesunuli do Starého Města na vlak. Musím uznat, že našemu podzimnímu vandru nic nechybělo.

Mgr. Pavol Seman

Městské kolo ve fotbale 3. 10. 2023

Dne 3. 10. 2023 se v Brně na FC Sparta konalo městské kolo ve fotbale. Turnaje se zúčastnilo celkem 13 žáků naší školy z různých ročníků. Hráli celkem tři zápasy. Proti OA Kotlářská kluci prohráli 0:5, 0:9 skončil zápas s OA ELDO, ale s gymnáziem Křenová to byla remíza. V celkovém umístění skončili na krásném třetím místě.

Bc. Eva Slováčková, PaedDr. Bohumil Smrček

Návštěva divadla

Dne 3. 10. 2023 navštívili žáci SŠG Mahenovo divadlo a zhlédli dopolední divadelní představení Leopoldstadt. Hra britského dramatika židovského původu Toma Stopparda líčí příběh jedné rodiny mezi lety 1899–1955. Jedná se o příběh Židů, příběh Vídně, příběh Evropy.

V úvodu hry jsme vpluli do děje v závěru roku 1899 ve Vídni. Všichni prožívali přelom století plni krásných očekávání – Mahler jel se svou druhou symfonií na pařížské EXPO, šířily se myšlenky Sigmunda Freuda a mezi malíři kralovali Oskar Kokoschka a Gustav Klimt. Vídeň se stala kulturním centrem světa. Židovská rodina Merzových z vyšší společnosti slaví Vánoce a očekává krásnou budoucnost – antisemitismu ubývá, ruší se protizidovské zákony. Svět je v pořádku.

Osudy rodinných příslušníků se ale na pozadí historických událostí první poloviny dvacátého století nevyvíjí tak, jak to vypadalo na sklonku století devatenáctého. Silná rodinná pouta zpřetrhají hrůzy holokaustu.

Žáci ocenili herecké výkony a mezigenerační propojení příběhu s významnými dějinnými událostmi první poloviny 20. století.

Mgr. Dagmar Gallistlová

Kulturní povědomí – aneb kulturní obohacení žáků naší školy

Koncem minulého školního roku byla nám žákům nabídnuta možnost přihlásit se na „Kulturní povědomí“. To nám bylo popsáno jako „kroužek,“ který nás bude od příštího roku kulturně obohacovat. Přihlášených bylo mnoho, kdo by se i divil? Pro některé to byla možnost uniknout výuce a pro jiné kroužek poskytoval materiály do kulturního deníku. Ať tak, či onak, budeme si obohacovat školní dny zajímavými akcemi, o kterých budeme moci diskutovat jak s rodiči, tak i spolužáky a učiteli. Zájemcům bylo již loni nabídnuto divadelní představení Leopoldstadt. Naprostá většina z nás nabídku přijala, a tak jsme se měli přes prázdniny na co těšit. Den se dnem se sešel a začal nový školní rok. Dny ubíhaly a každý se soustředil na studium a hlavně testy. Zpozorněli jsme, až když nám na školní e-mail dorazila zpráva oznamující blížící se představení. Dále jsme se z e-mailu dozvěděli historické pozadí onoho představení, abychom pak nekoukali jako vyorané myši. Nyní přestanu chodit okolo horké kaše a ve zkratce vám povím obsah divadelního představení Toma Stopparda – Leopoldstadt.

Představení Leopoldstadt popisuje život jedné židovské rodiny napříč dvěma stoletími a zároveň vzestup a pád dobře situované generační rodiny. Na začátku je nám

představen takřka pohádkový život rodiny Merzových. Ta právě slaví Vánoce, diskutuje nad tím, zda má smysl, aby Židé měli vlastní stát, čtou si knihy, děti skotačí, celkově si to užívají. Vánoce končí, dny, ubíhají, z dětí se stávají dospělí a ti si zakládají vlastní rodiny. A jak tyto děti rostou, doba se mění, ale ne k lepšímu. Židům je zakazováno čím dál tím více věcí. Už nesmějí chodit na žádné kulturní akce, musí sestoupit z chodníku, když jde oproti nim nějaký árijec. Nakonec to eskaluje zabavováním majetku, kdy následně celá rodina skončí v jednom malém pokoji v ošuntělém, zalátaném a starém zimním oblečení, protože mají peníze sotva na to, aby vyšli. Ale i přes všechny těžkosti, které je potkali, zpevňují svá rodinná pouta a stále si najdou i tu nejmenší maličkost k rozveselení. Dokud nepřijde zvrát. Už tak těžké protižidovské zákony se ještě více zpřísní, a to hned po příchodu nacistů do Vídně. Tehdy rodina začne uvažovat o emigraci. Co čert nechtěl, se stalo. Nacisté je vyhodí i z toho malého pokojíku den, či dva před tím, než obdrží svá víza. Členové rodiny umírají jeden po druhém. Konce války se dožijí pouze 4 rodinní příslušníci. Jeden z nich však spáchá sebevraždu, a to kvůli pocitu viny: „Jak mohu žít já, když ostatní jsou mrtví?“ V úplném závěru divák sleduje shledání těchto tří přeživších.

„Jak bych to shrnula? Na začátku má člověk pocit, že sleduje komedii, a to si nás nechají myslet pěkně dlouhou dobu. O to více srdcervoucí je finále. Co bych vám říkala, divadlo bylo velmi emotivní, až se slzy draly na tváře. Celkově bych toto divadlo považovala za krásný umělecký kousek proťkaný strastmi života. Ty strasti však nebyly vymyšlené, nýbrž skutečné. Takové, jež si my nedovedeme ani představit. A tímto vším si naši předci prošli a dali nám život, jaký oni neměli. Klidný a v porovnání s nimi bezstarostný. Dále byl krásný herecký výkon a obsazení. Každý z herců se do své role vžil a podával nám ji věrohodně. A nesmím ani opomenout hudbu a světla, těmi byla totiž celá scéna atmosféricky dokonalá, až z toho běhal mráz po zádech,“ uvedla pro Granat

Anastázia Čipková (OT2)

Adapták 2023

zahájení našich středoškolských let

Jakožto čerství středoškoláci jsme na začátku školního roku vyrazili na adaptační kurz. Dle slov všech učitelů poněkud netradičně, protože na rozdíl od předchozích let jel tentokrát celý první ročník.

Hlavní podstatou adaptačních pobytů obecně je seznamování, ať už se svou novou třídou, třídním učitelem, nebo, jako v našem případě, i s lidmi z ostatních tříd a oborů. Musím říct, že se ráda seznamuju, baví mě to, ráda poznávám nové povahy, osobnosti, potažmo i názory a tak podobně.

V tomto ohledu to pro mě tedy bylo moc příjemné. Zato takové ty třídní aktivity typu „teď se všichni představíme a řekneme tři věci, co nás baví“, tak to mě nebaví, zejména proto, že mi to vždycky přijde hrozně nucené a nepřírozené. Jsem dost nerozhodná, mám na jednu vždycky hrozně moc myšlenek a neumím z nich v danou chvíli vybrat to nejpodstatnější. Potom si vždycky vyčítám, proč jsem radši neřekla tohle a že jiná odpověď by k tématu seděla víc, zkrátka to v hlavě moc hrotím.

Nicméně jakmile jsme si se třídou odbyli tohle a začali se mezi sebou přirozeně bavit, bylo mi daleko líp. Zjistila jsem, že mám vlastně strašně fajn třídu plnou originálních lidí, fakt super třídního a to mě pořád hrozně těší. Krom naší třídy jsem poznala spoustu dalších skvělých lidí, se kterými jsme trávili většinu času, když jsme zrovna neměli žádný program.

K programu nutno říct, že se vážně povedl, nebyly chvíle, kdy bychom se nudili, což za mě bylo ideální.

Abych to tedy shrnula, adapták jsem si užila naplno, jak jen to šlo. Líbilo se mi místo, atmosféra, měli jsme krásné počasí a není upřímně nic zásadního, na co bych si mohla stěžovat. Chci ale dodat, že domů jsem se těšila, jelikož jsem se čtyři dny doslova nedostala od lidí, moje sociální baterka při odjezdu byla už totálně vybitá. Nebylo to vůbec nic proti nikomu, jenom toho na mě bylo už asi trochu moc.

Zuzana Pohlová, G1B

Plusy a mínusy našeho adaptáku

program
počasí
hezká příroda
seznamovací hry
táborák
rozcvičky
pan učitel Smrček a jeho „Sokolík“
a „Vykročení do nového dne“
hodně volného času na
vzájemné poznávání
super lidi
dobré kafe
možnost objednat si jídlo i jinde
žába Bob

komáři
málo toaletáku
nikdo nevzal kytaru
ne úplně dokonalé ubytování

PRAHA 2023

Výlet do Prahy byl exkluzivním zážitkem.

Žáci Střední školy grafické Brno navštívili Prahu v rámci poznávacího zájezdu. Návštěva Prahy se konala od 20. – 22. 9. 2023, šlo o třídu P4. Navštívili jsme mnoho památek a odnesli si nezapomenutelné zážitky.

Hned první den jsme vyrazili do města. Viděli jsme hodně monumentálních staveb, ale především Senát, ve kterém jsme měli zajištěnou i prohlídku.

Druhý den na nás čekal Pražský hrad. Viděli jsme i vysoké stěny Chrámu svatého Víta. Všichni jsme byli ohromeni. A večer na nás čekala návštěva Národního divadla, která pro nás stala velice kulturním zážitkem.

Všichni jsme se náramně vystrojili: děvčata do krásných šatů a chlapci do obleků, což ještě umocnilo celý zážitek.

V den odjezdu jsme se všichni i s našimi skvělými učitelkami podívali ještě do skleníků, kde se nacházela spousta exotických druhů rostlin.

Celou akci jsme zakončili na hlavním nádraží v Brně, kam jsme dorazili v pátek v podvečer.

Hana Vrbasová, P4

Praha je úžasné město

Proto jsme se 20. září s mojí třídou P4 a s paní učitelkou Dagmar Kolářovou a paní učitelkou Kateřinou Holíkovou vydali právě tam.

Během našeho třídního pobytu jsme byli ubytováni na Národní třídě, což je skvělá lokalita, protože všechna zajímavá místa jsme měli nablízku.

V Praze jsme navštívili několik úžasných památek. Jednou z nich je Karlův most, nejznámější a nejimpozantnější symbol Prahy. Pražský hrad je další nezapomenutelné místo, kde jsme měli možnost obdivovat krásný výhled na celé město.

Navštívili jsme také Senát a katedrálu sv. Víta, což jsou další důležité památky, které stojí za zhlédnutí.

A co se týče kultury, měli jsme příležitost navštívit Národní divadlo, kde jsme viděli

operu Prodaná nevěsta. Představení bylo to zajímavé, humorné a moc jsem si ho užili.

Poslední den jsme navštívili botanickou zahradu, kde byly tropické rostliny a mohli jsme se díky nim ve skleníku přenést do atmosféry tropických pralesů.

Děkuji paním učitelkám za organizaci a vedení tohoto výletu. Samozřejmě děkuji i mé třídě za super strávený čas a atmosféru. Bylo to úžasné prozkoumávat památky a objevovat krásy Prahy společně.

Eliška Pichalová, P4

My Trip to Prague

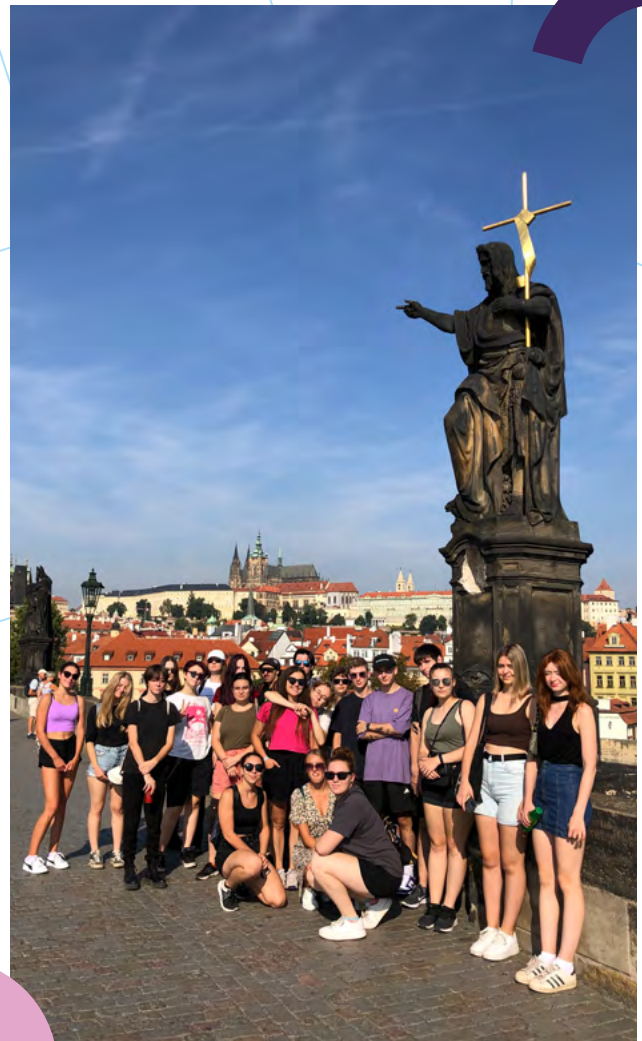
In this article I wanna share with you how I spent a week in the capital city of the Czech Republic, Prague. It was a school trip so I went with my classmates but I spent most of the time with my closest friends in class.

We arrived on Wednesday around twelve o'clock. We travelled by train so it was pretty comfortable. Me and my classmates went straight to the place we were staying so that we didn't have to carry all the heavy bags. After that we went to visit Senate which wasn't far so we could walk there. There was this lovely lady who explained everything we needed to know. It is a huge and really beautiful building where all sort of important meetings are happening. After that we went sightseeing because Prague is a very magical city.

Next day we visited Prague Castle and it's district. It was also really huge, gorgeous, but really tiring because of all the people that were there. Last but not least my favourite - the National Theatre. We were all fancy dressed up and even though my classmates didn't enjoy the play, I did so I was very pleased. And this trip was amazing.

Overall I would definitely recommend you visiting Prague. Try visiting all kinds of historical sites like Charles Bridge, Astronomical Clock or as I mentioned earlier Prague Castle. Best advice I would give you is to experience Prague at nighttime.

Aneta Ruberová, P4

4B v Praze

Naše třída 4.B jela dne 11. září 2023 do Prahy na třídní výlet. Na hlavní nádraží v Praze jsme dorazili okolo poledne. Většina z nás tou dobou už umírala hladu, ale pan učitel se rozhodl, že ještě nevypadáme bídě, a tak jsme se vydali do Nové budovy Národního muzea. Tam jsme navštívili výstavu Dětského muzea v nejvyšším patře. I přes nepřízeň hladu jsme z muzea odcházeli živi a zdraví. Konečně jsme dostali rozchod na oběd a prohlédnutí Václavského náměstí. Když jsme se v plném počtu opět sešli u muzea, nadešlo největší dobrodružství ze všech - najít ubytování. Po pár kilometrech v nohou jsme se dostali do naší destinace a pak už to šlo hladce, dokud jsme všichni nebyli na pokojích. Po osvěžení a chvilkovém odpočinku jsme se sešli před hotelem a šli se projít na Vyšehrad a dolů na Náplavku, kterou jsme opustili chvíli po setmění.

Druhý den byl opravdu rušný. Začali jsme na Staroměstském náměstí, odkud jsme se přesunuli na Karlův most, ze kterého máme úžasnou fotku. Dále jsme vyrazili na ostrov Kampa, kde jsme se navštívili stejnojmenné muzeum se vstupem za pouhých 20 Kč, protože studujeme na umělecké škole. Po prozkoumání ostrova jsme se vrátili k Lennonově zdi, kde byla vytvořena další fotka do alba. Kvůli časovému presu jsme se rychle dostali k Petřínské rozhledně, kde nám

ale došlo, že nemáme správné plíce na její zdolání. Následovalo nádvoří Pražského hradu a krátké prohlédnutí Katedrály Sv. Víta. Zase nás dohnal hlad, tak jsme zamířili na pozdní oběd u Karlova mostu. Protože nebylo času nazbyt, museli jsme se jít připravit na večerní program. V sedm hodin večer začalo v divadle ABC moderní zpracování Shakespearovy hry, Hamlet. Herecké výkony byly fascinující a celý koncept byl dechberoucí. Po představení jsme vedli vášnivé debaty o tom, co jsme právě zhlédli.

Ve středu ráno jsme odevzdali klíče od pokojů a šli na vlak, který nás rychle zavezl do Brna. Tím skončilo naše putování po Praze, které sice bylo krátké, ale jsme obohaceni novými znalostmi k maturitě.

Daniela Kytlicová, 4B

Dejte chůzi šanci

aneb Říjnová výzva 10 000 kroků

V rámci podpory pohybu u mladých jsme žáky vyzvali k účasti v říjnové výzvě **10 000 kroků** v kategorii pro školy a stali jsme se tak **školou v pohybu** díky organizátorovi výzvy Partnerství pro městskou mobilitu, z. s..

Cílem výzvy není ujít každý den 10 000 kroků, ale prostě chodit a udělat tak něco pro své psychické i fyzické zdraví.

Chodit kvůli sobě...

Chodit častěji než doted'...

Chodit pro radost a odpočinek...

Chodit pro zdraví a "Being Well"...

Zkrátka oživit to, na co jsme už možná zapoměli...

Vytvořili jsme školní tým **SŠlapkCy** a účastí ve výzvě bojujeme za své zdraví a přispíváme ke svému vyváženému životnímu stylu.

Aktivní, veselý a zdravý – i takový může být náš říjen 2023.

Mgr. Kateřina Dvořáková
Školní metodička prevence

**Dejte chůzi
šanci!**
Výzva 10 000 kroků

10000 KROKŮ

ŘÍJNOVÁ VÝZVA

Staňte se školou v pohybu
Cílem není ujít 10 000 kroků, ale začít chodit

Vytvořte **třídní týmy** a pojďte do toho s námi.
Chodte a zanechte pozitivní stopy na svém zdraví
i prostředí, ve kterém žijete. Své **kroky můžete porovnat**
jak **v rámci školy**, tak i **mezi ostatními školami**.

**REGISTRACE
OD 1. 9. 2023**

více na:
www.desettisickroku.cz/jako_skola

ORGANIZÁTOR: Partnerství pro městskou mobilitu
GENERÁLNÍ PARTNEŘI: GENERALI ČESKÁ POJIŠTOVNA
HLAVNÍ PARTNEŘI: MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR, O₂, UAX!, mmccité